

ser, der er fremkommet om det nødvendige i. at der kommer en Løsning paa dette Forhold. Man har bl. a. anført en Udtalelse af mig, som blev fremsat i Anledning af Landmandsbankens Sammenbrud, og som gik ud paa, at hvis vi kunde vriste vore højeste Tjenestemænd ud af Plutokratiets Favntag, var i alt Fald noget godt opnaaet, og tilføjet: Herre Gud, Embedsmænd og Plutokrati! Som om jeg havde sagt, at Embedsmændene førte en plutokratisk Tilværelse. Nej, det er saare langt derfra. Men det Forhold, jeg havde peget paa tidligere, og som her var Genstand for Overvejelse, var, at en Del af vor højeste Embedsstand blev draget ind i de store Aktieselskabers og Bankers Bestyrelser paa et Tidspunkt, hvor disse Bestyrelser udfoldede sig som et her i Landet enestaaende Plutokrati med Rigdom og Vaner ganske over den øvrige Befolkning, og derved gav disse Embedsstandens Spidser Interesser sammen med en ganske snævert begrænset Del af Folket i Stedet for Interesser sammen med hele det store Folk, hvis Tjenere de er. Det var dette Forhold, jeg mente nødvendigvis maatte afbrydes, og jeg tror, at ingen af Embedsmændene vil kunne være i Tvivl om, at mange, som har næret og fremdeles nærer den største Højagtelse for mange af Indehaverne af vor Embedsstands højeste Pladser, med stor Beklagelse har set, at de har været knyttet til Fænomener af den ene og den anden Art: mægtige Tantièmeudbetalinger paa højst usømmelige Tidspunkter, Sammenbrud af det ene eller det andet Foretagende, Banker og andre Virksomheder, og derigennem er blevet draget med ind i en Hvirvel, som de burde have været udenfor. Alle vi, som, fordi vi har sammenarbejdet med disse Mænd, nærer den mest ubetingede Respekt for deres Dygtighed og Hæderlighed, har kun med Beklagelse kunnet se, hvorledes den Skæbne, at de har været i Plutokratiets Favntag, er kommet til at ramme dem og hele vort Samfund saa haardt. Derfor mener jeg, at det er særdeles ønskeligt, at dette Forhold bliver afbrudt.

Den højtærede Justitsminister rettede en Forespørgsel til mig angaaende Landmandsbanken. I Anledning af en Udta-

lelse af mig, som han havde set refereret i et Blad, beskæftigede han sig med mit „Format“, noget, som ogsaa andre Medlemmer har beskæftiget sig med, deriblandt det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som nærede Frygt for, at der ikke skulde være Plads til mig. Jeg vil berolige det ærede Medlem Hr. Pinstrup med, at der, hvor jeg bor, er der god Plads til mig. Jeg bor i et lille Hus, og i det lille Hus er der Plads til mig, og der befinder jeg mig vel, og fra dette lille Hus vil jeg og mine Husfæller ligesom tidligere tillade os at forhandle med vore Naboer, selv om de bebor større Boliger. Det vil vi tillade os at gøre, og de, som bebor de større Boliger, burde betænke, at for Tiden er det ofte det største, som ramler, og de bør ogsaa betænke et gammelt Ord, som siger, at Hallen er herlig, men Hytten er tryg. Der, hvor jeg befinder mig, er der Plads til mig, og der er jeg tryg. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har Plads nok i sit Palads, og om han har tilstrækkelig Tryghedsfølelse. Men med Hensyn til Spørgsmaalet om Formater vil jeg til den højtærede Justitsminister sige, at jeg har Indtrykket af, at der i Foraaret 1920 var adskillige Frøer her i Landet, som forsøgte at blæse sig op til Okser, men Formatet har ikke kunnet holde dertil.

Endelig skal jeg sige til den højtærede Justitsminister, at min Bemærkning paa et offentligt Møde var fremkaldt ved en Insinuation om, at vi i det radikale Venstre skulde have nogle Ønsker om, at Landmandsbankens Forhold blev skjult. I den Anledning har jeg gjort nøjagtigt Rede for Forholdet, saaledes som det er, nemlig at Regeringsforslaget, da det kom i Udvalg, blev mødt med Ønsker om en Ændring derhen, at Offentligheden ikke kom til at følge Forhandlingerne ved, at disse førtes for aabne Døre. Det er bekendt, at det var det ærede Medlem Hr. Pürschel, der stillede Forslag i saa Henseende, og at Regeringens Medlemmer stærkt anbefalede dette Forslag under Henvielse til, at det var Betingelsen for, at Landmandsbankens Rekonstruktion kunde lykkes. Den højtærede Justitsminister siger ogsaa selv, at han finder den nu gennemførte Ordning rigtig.

Jeg har da overfor Insinuationen om,